

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 1 grudnia 2005r.

w sprawie C-309/04 Fleisch-Winter GmbH & Co.KG przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas⁽¹⁾ (wniosek Bundesfinanzhof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Refundacje wywozowe — Warunki przyznania — Mięso wołowe i cielęce — Rozporządzenie (EWG) nr 3665/87 — Gąbczasta encefalopatia bydła — Zakaz wywozu — Właściwa jakość handlowa — Zgłoszenie wywozowe — Krajowy wniosek o wypłatę — Kara)

(2006/C 48/15)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C- 309/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy), postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 21 lipca 2004 r., w postępowaniu: Fleisch-Winter GmbH & Co.KG przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann prezes izby, E. Juhász (sprawozdawca) i N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues i E. Levits, sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: K. Sztanc, administrator, wydał w dniu 1 grudnia 2005 wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Artykuł 13 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3665/87 z dnia 27 listopada 1987 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2945/94 z dnia 2 grudnia 1994 r., należy interpretować w ten sposób, że mięsa wołowego objętego wspólnotowym zakazem wywozu, zgodnie z którym zabroniony jest jego wywóz z określonego Państwa Członkowskiego do innego Państwa Członkowskiego lub do państwa trzeciego, nie można uznać za posiadające „właściwą jakość handlową” oraz że na eksporterze ciąży obowiązek wykazania, w celu uzyskania refundacji, iż wywożony produkt nie pochodzi z Państwa Członkowskiego objętego zakazem wywozu, gdy z ustaleń administracji krajowej wynika podejrzenie, iż produkt ten podlega takiemu zakazowi.
- 2) Zapewnienie zawarte w krajowym wniosku o wypłatę, iż produkt posiada „właściwą jakość handlową” w rozumieniu art. 13 zdanie pierwsze rozporządzenia 3665/87 zmienionego rozporządzeniem 2945/94 nie stanowi części informacji wymaganych zgodnie z przepisami art. 11 ust. 1 zdanie drugie w związku z art. 3 tego rozporządzenia. Jednakże może ono być rozpatrywane przez sędziego krajowego w celu dokonania oceny sytuacji eksportera, jako materiał dowodowy.

(¹) Dz.U. C 239 z 25.4.2004

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 24 listopada 2005 r.

w sprawie C-331/04 ATI EAC Srl e Viaggi di Maio Snc i in. przeciwko ACTV Venezia SpA i in.⁽¹⁾ (wniosek Consiglio di Stato o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Zmówienia publiczne na usługi — Dyrektywy 92/50/EWG i 93/38/EWG — Kryteria udzielenia zamówienia — Najkorzystniejsza oferta — Przestrzeganie określonych w specyfikacji kryteriów udzielenia zamówienia — Rozbicie jednego z kryteriów udzielenia zamówienia określonych w specyfikacji lub ogłoszeniu o zamówieniu na podpunkty — Decyzja wprowadzająca ważenie — Zasada równego traktowania oferentów i zasada przejrzystości)

(2006/C 48/16)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C- 331/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2004 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 29 lipca 2004 r., w postępowaniu: ATI EAC Srl e Viaggi di Maio Snc, EAC Srl, Viaggi di maio Snc przeciwko ACTV Venezia SpA, Provincia di Venezia, Comune di Venezia, przy udziale ATI La Linea SpA-CSSA, Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby, C. Gulmann (sprawozdawca), R. Schintgen, G. Arestis i J. Klučka, sędziowie, rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 24 listopada 2005 wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

Artykuł 36 dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi oraz art. 34 dyrektywy Rady 93/38/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji należy interpretować w ten sposób, że prawo wspólnotowe nie stoi na przeszkodzie temu, by komisja przetargowa przypisała konkretną wagę ustalonym wcześniej poszczególnym podpunktom kryterium oceny, rozdzielając pomiędzy nie określoną przez instytucję zamawiającą w specyfikacji lub ogłoszeniu o zamówieniu liczbę punktów dla tego kryterium, pod warunkiem, że decyzja taka:

— nie zmienia określonych w specyfikacji lub ogłoszeniu o zamówieniu kryteriów udzielenia zamówienia;

— nie zawiera informacji, które — jeżeli byłyby znane na etapie przygotowywania ofert- mogłyby mieć na nie wpływ;